

FAB, FABBA, Fabulos,

Fabulez.....

Veți spune că am luat-o razna. Sper că nu e așa, în sensul că nu am luat-o razna nu în sensul că nu veți spune asta.

Ce îmi propun eu cu acest articol? Să bat campii un pic, să fabulez un pic. Să vedem ce iese.....

Să pornim totuși de la fapte concrete.

Ce mai e nou:

- În cazul BUL-ROM FAB, depinde de când începi cu acest ce mai e nou. În ultimul timp poate să însemne câteva luni, 6 luni, 9 luni, un an.... Să zicem că nu mai sunteți la curent de ceva timp. Bun, în ultimele mai multe luni, s-a întâmplat că s-a decis că mergem mai departe în ceea ce îl privește, s-a stabilit un „roadmap” în care sunt stabilite termene clare pentru diferitele etape de parcurs în vederea înființării FAB-ului. Pe scurt, s-a stabilit ca până pe data de 1 ianuarie 2009 e gata :). În acest moment s-a lansat licitația pentru alegerea firmei care va face studiul de fezabilitate și fezabilitate a FAB-ului.

- În cazul SEE FABBA, în urma semnării, pe data de 28 februarie 2006, a raportului care a reprezentat punctul terminus al fazei de studiu a SEE FABBA, am intrat în faza de definiție a SEE FABBA care va dura 3 ani. Au început să funcționeze cele 3 niveluri de management a SEE FABBA. Și anume „Governing Body” care a avut prima sedință în iulie la Viena unde singura chestie majoră care s-a întâmplat a fost respingerea includerii Italiei ca și membru cu drepturi depline în SEE FABBA. Singurul organism care a funcționat, deși nu foarte „în forță” a fost Management Committee”, care e poziționat „sub” Governing Body. Apoi, „sub” Management Committee se poziționează „Task Management and Coordination” organism coordonat și organizat de Eurocontrol (din punctul meu de vedere asta e o mare greșeală, nu știu cum de Management Committee nu a realizat asta). Acest ultim organism trebuie să

muncească la cele 17 „working packages” grupate în 3 working areas” :). Noi, partea reprezentativă din punct de vedere social, ATCOR și RATCA, am făcut „clăbuci la gură” începând de acum un an denunțând caracterul „top-down” și discriminatoriu al acestui proiect, în primul rând cu ocazia ședințelor organizate în vederea realizării Dialogului Social la Comisia Europeană. În cele din urmă, cu ocazia organizării unui așa numit „Stakeholder Consultation Workshop” am înaintat un număr de 4 cereri privind realizarea Dialogului Social în cadrul SEE FABBA, cereri la care am reușit să obținem

acordul organizațiilor CTA din Bulgaria, FYROM și Serbia. La aceste 4 cereri (vedeti raportul referitor la această întâlnire disponibil pe site-ul RATCA), am primit un răspuns favorabil la 3 dintre ele. În acest moment ne luptăm să impunem punctul nostru de vedere în ceea ce privește ultimul punct din cele patru, și anume cel privind acceptarea noastră cu statut de observator la ședințele organismului numit Management Committee. Pentru a reuși acest lucru am făcut o ciornă de scrisoare care urmează să fie semnată de fiecare organizație a salariaților din zona SEE FABBA și care urmează să fie folosită atât pe plan intern cât și extern pentru a convinge organizațiile reprezentate în SEE FABBA să ne accepte. Nici nu vă imaginați cât de greu este.... Pot să spun cu mâna pe inimă că noi suntem de departe cei mai activi în această zonă.

Deci..... de unde am pornit și unde am ajuns...

Păi, apropo de fabulație, eu unul îmi imaginez lucruri. Cum ar fi:

Eu zic, în urma unei experiențe de politică externă de aproximativ 2 ani și jumătate pe cele 3 fronturi valabile actualmente în ATM în Europa, IFATCA, ETF (JATMWG) și ATCEUC, că noi ar trebui să ne organizăm în zona noastră, depinzând pe ce front vrem să luptăm, în o organizație a salariaților din zona Bulgaria + România în cazul BUL-ROM FAB și una a salariaților din țările cuprinse în SEE FABBA în cazul SEE FABBA. Veți spune că uite dom’le cum a ajuns să spună cel mai banal și simplu lucru după o „muncă” de 2 ani juma’. Să vă explic.... Inițial noi, românii, avem tendința să cerem ajutor. Prima surpriză pe care o avem este că ei, „organismele europene” îți spun că ei te pot ajuta dar doar dacă tu faci „munca” în urma căreia vii la ei și le ceri să te ajute într-o anumită privință. Ei îți explică cu zâmbetul pe buze că ei nu au cum să îți facă ție munca privind un lucru pe care tu îl știi cel mai bine.

Aici se cam „rupe filmul” unei organizații din est... Pentru că, așa cum le explic organizațiilor din vest în ultima vreme, organizațiile din est nu știu să „pună problema” și nu știu cum să trateze cu organizațiile europene mai ales dacă e vorba de organizații de calibrul Comisiei Europene. Eu cred că aceasta e o situație generalizată și în cazul organismelor de orice gen din România și că orice om din România vrea ca Europa să ne ajute dar nu realizează că acest ajutor trebuie să plece din România. Ei îți vor spune întotdeauna că vor să te ajute dar că tu trebuie să îi ajuți să te ajute...

Eu îmi imaginez că, în cazul SEE FAB de exemplu, ar trebui ca noi să ne organizăm într-un fel de organizație, informală sau cine știe poate în viitor formală, a salariaților din zona în care să intre asociațiile profesionale și sindicatele din zona. Cu ajutorul ei, noi ar trebui să luptăm pentru noi, dacă e să rezumăm. Noi ar trebui să ne folosim de pârgurile disponibile la nivel european pentru a ne atinge obiectivele. Veți spune că visez cu ochii deschiși. În mare parte aveți dreptate dar eu continui să încerc.

Acest „for” ar trebui să elaboreze poziții argumentate și să coopereze în orice luare de poziție referitoare la orice activitate a organismelor de management din cadrul SEE FAB. Acest for ar trebui să fie „pe fază” și, de ce nu, să își elaboreze strategia colaborând și cu managementul din țara respectivă. Ar trebui să înțelegem și noi așa cum trebuie să înțeleagă și managementul că, dacă avem o poziție coordonată, avem putere mult mai mare să ne impunem. Noi putem să spunem în cadrul luărilor de poziție unele lucruri pe care managementul nu își permite să le spună, noi avem o libertate de expresie mult mai mare, pentru că, până la urmă, ce o să ne facă nouă Comisia Europeană, o să ne ia „boii de la biciclete?”

Am realizat în scurt timp că drumul de la vis la realitate e lung și greu.... În primul rând e îngrozitor de greu să îi urnești și să îi faci să ajungă la o părere comună pe cei din est. Și asta din 2 motive, primul ar fi că e foarte greu să le câștigi încrederea și foarte ușor să o pierzi, în al doilea rând, deoarece nu înțeleg foarte bine ce se întâmplă și mai au și o atitudine defetistă de genul nu avem noi puterea să... Aici se adună multe probleme mici de genul că în anumite țări comunicarea management – salariați e aproape nulă, că nu au forța necesară din punct de vedere uman și material pentru a porni de pe poziții egale în această „cooperativă”, că nu se călătorește ușor în această regiune deoarece e nevoie de vize și în general nu există curse aeriene directe și mai ales ieftine și nu în ultimul rând nu au oameni pregătiți și pricepuți în elaborarea punctelor de vedere. Astfel că noi ne-am impus natural ca niște lideri de opinie în acest grup.

Dar cum să faci să funcționeze cooperativa, cum să faci ca ceea ce ai clădit să nu se dărâme într-o secundă?

Mai ales că situația s-a complicat în ultima perioadă și datorită faptului că în acest moment au început să intre în competiție în ceea ce privește rolul de protector al nostru în SEE FAB marile confederații de sindicate europene, ETF și ATCEUC. Noi am vrea ca ele să colaboreze în ceea ce ne privește dar se pare că momentan ele nu pot să facă acest lucru. Cum noi nu vrem să ne raliem cu trup și suflet numai unei grupări (ar fi și greu având în vedere faptul că în zonă sunt asociații și sindicate care fac parte din una sau din alta sau din niciuna din cele 2 confederații) va trebui să practicăm un complicat balet diplomatic până vom reuși să îi facem să ne înțeleagă.

Toată ecuația se bazează pe un joc de „give and take”, trebuie să oferi ceva pentru a câpăta ceva :). Trebuie să îi încânți cu ceva pentru a le obține ajutorul dat cu „tragere de inimă”. Întrebarea e ce? Apoi trebuie ca tu să îți minte faptul că ai nevoie de ei, că ei au altă trecere în fața organismelor europene de genul Comisiei Europene dar în același timp e greu să alegi între o atitudine care e mai înclinată spre compromis cum e cea a ETF sau mai războinică cum e cea a ATCEUC. Cum să faci...?

Avem de lucrat și pe plan național... Aici aș putea să spun cu mâna pe inimă ca suntem într-o situație specială față de media din zona SEE FAB. Noi colaborăm în general foarte bine. Mai avem de lucrat, normal, trebuie să ne obișnuim să ne folosim unii de alții.

Revenind la BUL-ROM FAB, cum să reușești să colaborezi cu bulgarii mai bine? Aici am reușit să le câștigăm încrederea, asta e sigur, ne-am bucurat cu toții foarte tare, dar s-a cam terminat colaborarea aici. De câte ori ne întâlnim suntem prieteni, hotărâm că e cazul să intensificăm colaborarea, să ne întâlnim mai des, să punem țara la cale și... nu se întâmplă cam nimic. Am reușit să colaborem pe plan extern, la Comisia Europeană, la conferințele JATMWG, ATCEUC și IFATCA, unde am avut o poziție coordonată totuși. Dar e nevoie de mai mult, de mai multă munca meticuloasă, de „negrișor mic”, care să găsească fundamentarea în actele europene în ceea ce privește poziția noastră. Cum demonstrezi că BUL-ROM FAB e mai bun decât SEE FAB? Asta atât în fața Comisiei Europene et comp cât și în fața colegilor „de suferință” din regiunea SEE FAB.

Ok, v-am obosit destul cu subiectul asta, sper că totuși începeți să vă faceți o impresie asupra greutăților pe care le întâmpinăm în exterior și că v-am făcut curioși să aflați mai multe despre subiect, astfel încât să veniți la noi și să încercați să ne ajutați.

Sper, în final, că FAB-ul pe care îl vom crea, nu va fi unul fabulos :), dar va fi unul solid, foarte pragmatic și cu „picioarele pe pamant”.